

Dosarul nr. 2ra-2558/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana) S. Daguța

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nastasiuc Nichifor, reprezentat de avocatul Leșanu Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nastasiuc Nichifor împotriva Elenei Belousova, intervenient accesoriu Olga Palii cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Belousova Elena, s-a casat hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Nastasiuc Nichifor,

c o n s t a t ă :

La 17 decembrie 2015 Nastasiuc Nichifor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Belousova, intervenient accesoriu Olga Palii cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare, evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că la 02 aprilie 2002 a procurat apartamentul nr. 79 din str. Nicolae Milescu-Spătarul, nr.1/2, mun. Chișinău de la Leon Beliesco, achitând costul acestuia de 11 400 dolari SUA și a înregistrat dreptul de proprietate la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

A specificat că Belousova Elena este sora sa, însă ea nu a locuit niciodată în acest apartament, deoarece începând cu anul 2000 se află la muncă în Italia unde își are domiciliul stabilit, iar până în anul 2008 a îngrijit de fiica minoră a pârâtei.

A precizat că în anul 2008, fiind într-o relație de concubinaj, a avut intenția de a se căsători, motiv pentru care pârâta Belousova Elena i-a propus să înregistreze apartamentul nr.79 din str. Nicolae Milescu-Spătarul, nr. 1/2, mun. Chișinău, pe numele acesteia, pentru a evita în viitor problemele cu concubina.

A declarat că în acest mod a fost deposedat de apartament.

A relatat că la biroul notarial a fost întocmit un contract de vânzare-cumpărare fictiv, deoarece înțelegerea a fost că în cazul în care relațiile cu concubina vor continua, la prima solicitare, pârâta îi va restitui apartamentul.

De la data semnării contractului de vânzare-cumpărare și până la data de 31 martie 2015, timp de 7 ani, a continuat să locuiască singur în apartament, iar la data de 31 martie 2015 Belousova Elena a depus cerere privind scoaterea de la evidență din apartamentul menționat. În aceeași zi pârâta a schimbat ușa de la apartament și nu a avut acces în apartament.

A afirmat reclamantul că nu a avut niciodată intenția de a înstrăina apartamentul, deoarece nu dispune de un alt loc de trai pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin încheierea din 21 decembrie 2015 a Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău s-a aplicat sechestru pe apartamentului nr.79, din str. Nicolae Milescu-Spătarul, nr. 1/2, mun. Chișinău.

A solicitat Nastasiuc Nichifor constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr.79 din str. Nicolae Milescu Spătarul, nr. 1/2, mun. Chișinău, încheiat cu Belousova Elena la data de 24 iulie 2008, înregistrat la notarul Palii Olga cu nr.670 ca fiind un act contrar legii, cu evacuarea Elenei Belousova și a tuturor persoanelor din apartamentul dat, fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Nastasiuc Nichifor.

S-a constatat nulitatea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr.79 din str. Nicolae Milescu-Spătarul, nr. 1/2, mun. Chișinău, încheiat la data de 24 iulie 2008 între Nastasiuc Nichifor în calitate de vânzător și Belousova Elena în calitate de cumpărător, autentificat de notarul Palii Olga cu nr.3210, cu aducerea părților în poziția inițială de până la încheierea contractului.

S-a evacuat Belousova Elena din apartamentul nr.79 din str. Nicolae Milescu-Spătarul, nr. 1/2, mun. Chișinău, fără acordarea unui alt spațiu de locuit; s-a indicat că prezenta hotărâre servește temei pentru restabilirea în Registrul bunurilor imobile a intabulării dreptului de proprietate a lui Nastasiuc Nichifor asupra bunului imobil: apartamentul nr.79 din str. Nicolae Milescu-Spătarul, nr.1/2, mun. Chișinău.

S-a anulat măsura de asigurare aplicată prin încheierea din 21 decembrie 2015 a Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău.

Prin decizia din 02 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul depus de Belousova Elena.

S-a casat hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Nastasiuc Nichifor.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Nastasiuc Nichifor.

S-a casat decizia din 02 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Belousova Elena, s-a casat hotărârea din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Nastasiuc Nichifor.

S-a încasat de la Nastasiuc Nichifor în beneficiul Elenei Belousova suma de 1 185 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de taxă de stat pentru depunerea apelului.

S-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea din 21 decembrie 2015 a Judecătorei Ciocana, municipiul Chișinău.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 24 iulie 2008 între Nastasiuc Nichifor și Belousova Elena a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr.79 din str. Nicolae Milescu Spătarul, nr. 1/2, mun. Chișinău, iar la 25 iulie 2008, Belousova Elena a înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului menționat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că la 04 octombrie 2010, Belousova Elena a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată ”Chișinău-Gaz” contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic, iar facturile pentru serviciile comunale au fost întocmite pe numele Elenei Belousova.

Totodată, instanța de apel a constatat că în perioada anilor 2009, 2014-2015, Belousiva Elena a achitat impozitul pentru apartamentul în litigiu, iar cele menționate în ansamblu denotă faptul că contractul de vânzare-cumpărare deja și-a produs efectele juridice pentru cauza, care a fost încheiat.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că la încheierea actului juridic contestat, au fost respectate condițiile de valabilitate ale acestuia și anume: consimțământul, obiectul, cauza și forma și prin urmare nu a identificat nici una din premisele necesare în vederea atribuirii necesare în vederea atribuirii contractului a caracterului fictiv.

În consecință, instanța de apel a remarcat că Nastasiuc Nichifor, în calitatea sa de vânzător, a primit banii până la semnarea contractului și a transmis în proprietatea Elenei Belousova apartamentul litigios.

La 08 noiembrie 2018 Nastasiuc Nichifor, reprezentat de avocatul Leșanu Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Nastasiuc Nichifor în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a interpretat și a aplicat în mod eronat prevederile art. 195 Cod civil.

Astfel a specificat că la contractul de vânzare-cumpărare, nulitatea căruia se invocă, lipsește unul din elementele definiției ale actului juridic și anume intenția de a produce efecte juridice, actul juridic fiind lovit de nulitate absolută, or, acesta este unul fictiv, ambele părți urmărind scopul de a camufla intenția lor reală.

De asemenea a relatat că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că după încheierea contractului, a lipsit din partea ambelor părți intenția de a executa actul juridic respectiv.

Mai mult ca atât, recurentul a invocat că a continuat să locuiască în apartamentul în litigiu, iar Belousova Elena fiind peste hotarele țării, nu a primit apartamentul de facto, nefiind achitat nici prețul pentru bunul imobil.

La fel recurentul a relevat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 217, 219 și 221 alin. (1) Cod civil, dar s-a limitat în aprecierea unilaterală a pretinselor

probe prezentate de către intimată, precum și faptul că ultima a înlocuit un geam de termopan în apartament.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 27 iunie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 08 noiembrie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Nastasiuc Nichifor, reprezentat de avocatul Leșanu Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Nastasiuc Nichifor, reprezentat de avocatul Leșanu Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari